

A KÚRIA mint felülvizsgálati bíróság

Kfv.I.35.529/2013/7.szám

A Kúria a dr. Sümegi Ágnes ügyvéd által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek a dr. Nagy Zsuzsanna jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó-és Vámhivatal Közép-dunántúli Regionális Adó Főigazgatósága alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt indult perében a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. június 4-én kelt 1.K.27.019/2013/10. sorszámú jogerős ítélete ellen a felperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Kúria a Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 1.K.27.019/2013/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 20.000 (húszezer) forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 129.400 (egyszázhuszonkilencezer-négyszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

I n d o k o l á s

A felperes adásvételi szerződéssel megvásárolta a ... helyrajzi számú szántó ingatlant 6.447.440 Ft-ért. A szerződés kelte 2007. augusztus 13., a földhivatalhoz benyújtás időpontja augusztus 27-e volt. A szerződés 12. pontja szerint a felperes, mint helyben lakó egyéni vállalkozó, regisztrált őstermelő a vagyonszerzés után illetékkedvezményre jogosult. Erre tekintettel az adóhatósághoz írt beadványban kérte az 1990. évi XCIII. törvény (továbbiakban Itv.) 26. § (1) bekezdés p) pontja szerinti mentesség megállapítását. Az adóhatóság a 2007. december 6-án kelt fizetési meghagyással 647.050 Ft összegű, öt évre szóló feltételes illetékmentességet állapított meg felperes javára. Az öt év elteltével ellenőrizte a feltételek teljesítését és megállapította, hogy a felperes az ingatlant öt éven belül eladta, a tulajdonjogát az ingatlannyilvántartásból 2012. március 14-én törölték, de még ezt megelőzően - 2008. március 1-től - a földet haszonbérbe adta egy Kft-nek. Két jogcímen is

megsértette tehát a jogszabályi előírásokat. Ez okból az első fokú hatóság határozatával 1.294.100 Ft illeték megfizetésére kötelezte felperest.

A fellebbezés nyomán eljárta alperes 3564343617 számú határozatával - azonos indokokkal - helybenhagyta az első fokú határozatot. Rögzítette, hogy a felperes által a fellebbezésben felhozott elévülésre hivatkozás nem alapos, az adómegállapításhoz való jog - figyelemmel az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (továbbiakban: Art.) 164. § (4) bekezdésére - 2012. december 31-ig állt fenn.

A felperes keresetében a határozat hatályon kívül helyezését kérte. Sérelmezte a tényállás megalapozatlanságát, és e körben hivatkozott a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (Ket.) 50. § (1) bekezdésére. Nézete szerint ugyanis már a vagyonszerzési illeték 2007-ben történt kiszabásakor, a kedvezmény engedélyezésekor vizsgálni kellett volna a feltételes mentesség kritériumai fennállását. A más személy általi földhasználat már akkor kizárta volna a kedvezményt. Az illetékkiszabási jog pedig elévült, mivel a földhivatali benyújtás éve (2007) az a kezdő év, melyhez képest 2011. évben beállt az elévülés. Egyébiránt termőföld esetén a gazdasági év nem is január 1. napjával kezdődik. Végül megemlítette, hogy tudomása szerint három hasonló másik ügyben a másodfokú hatóság megsemmisítette az első fokú határozatot.

Az alperes ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte, és egyben cáfolta, hogy azonos tényállású ügyekben más döntés született volna.

A Veszprémi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős ítéletével a keresetet elutasította. Hivatkozott az Itv. 3. § (3) bekezdés a) pontjára, 18. § (1) bekezdésére, 19. § (1) bekezdésére, 26. § (1) bekezdés p) pontjára. Álláspontja szerint nem bír alappal azon felperesi érv, hogy a feltételek fennállását már a fizetési meghagyás kibocsátásakor, tehát a kedvezmény biztosításakor - a felperes által hivatkozott módon - vizsgálni kellett volna. A szerződés 9. pontja és 12. pontja, valamint a felperes nyilatkozata és a csatolt igazolások - benne a regisztrációs igazolás - alapján a kedvezmény engedélyezésének minden feltétele fennállt, az hitelt érdemlően igazolt volt. A földhasználati lapon nem volt feltüntetve harmadik személy használati joga, az pedig, hogy a felperes maga sem volt feltüntetve nem releváns, mert ő volt a tulajdonos. A Ptk. 99. § szerint a használati joga őt illette meg.

Az öt éven belüli használati jog átengedés, majd az elidegenítés ténykérdés, márpedig ez esetben az Itv. 26. § (1) bekezdés p) pontja szerint az illeték kétszeresét kell megfizetni. Alap nélküli

az elévülési kifogás is, mivel az Itv. 91. § (1) bekezdés szerinti időpont (a szerződés illetékkiszabásra bejelentése) 2007. augusztus 27-e volt. Ennek a naptári évnek az utolsó napjától, azaz 2007. december 31-től számít az öt év, tehát az adómegállapításhoz való jog fennállt 2012. december 31-ig. A gazdasági évet, mint az elévülés számítás alapját az Itv. nem tartalmazza. A hasonló tényállású esetekre hivatkozás pedig - azok konkrét megjelölése nélkül - nem értékelhető, de nincs is jelentősége, mert a jelen ügyben hozott alperesi határozat mindenben jogszerű.

A jogerős ítélettel szemben a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, melyben az ítélet hatályon kívül helyezését, új határozat hozatalát és a keresetének helyt adó döntést vagy új eljárásra kötelezést kért. Indoka alapvetően azonos volt a keresetében foglaltakkal, azaz nézete szerint vizsgálni kellett volna már a mentesség engedélyezéskor a feltételek fennállását. Hivatkozott ennek alátámasztására a Legfelsőbb Bíróság Kfv.II.39.311/2006. számú határozatára: ha a földet az illetékkötelezettség keletkezésének időpontjában más műveli, az objektív akadály a saját maga általi hasznosításnak, és ez kizárja a mentességet. A felperes továbbra is vitatta a tényállást, hivatkozott a Pp. 336/A. § (2) bekezdésére, mely szerint az alperesnek kell bizonyítania, hogy az általa megállapított tényállás valóságos. A felperes álláspontja szerint az ügyben releváns tény, hogy ő a kedvezmény biztosításakor nem volt bejegyezve földhasználónak a nyilvántartásba, az illetékkiszabásra való jog pedig elévült.

Az alperes ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában fenntartását kérte.

A felülvizsgálati kérelem az alábbiak szerint nem megalapozott.

A Pp. 272. § (1) bekezdés alapján a felülvizsgálati kérelemben meg kell jelölni, hogy a fél a kérelemmel támadott jogerős ítéletet mely okból, milyen jogszabálysértések miatt támadja. A felperes felülvizsgálati kérelmében lényegében az első fokú határozattal szembeni fellebbezésében, majd pedig a másodfokú határozattal szemben benyújtott keresetlevelében foglalt indokokat ismételte meg, újszerű elemet a felülvizsgálati kérelem nem tartalmazott.

Egyetértett a Kúria az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében kifejtett azon álláspontjával, hogy jelen per tárgyát képező - illetéket megállapító - határozattal szembeni jogorvoslat során már nem vitatható a 2007-ben hozott, a felperes akkori kérelmének helyt adó és általa fellebbezéssel nem támadott, első fokon jogerőre emelkedett fizetési meghagyás jogszerűsége. Szintén osztotta az alperes álláspontját a Kúria abban a kérdésben is, hogy a tényállás valódiságának bizonyítása okán fel sem merült a bizonyítási teher

általános rendjének megfordítása, annak szükségessége, azaz a Pp. 336/A. §-a alkalmazása, hiszen a tényállás teljes egészében tisztázott volt, valóságú, azt dokumentumok támasztották alá tényszerűen.

Helyesen hivatkozott az adóhatóság és az első fokú bíróság is arra, hogy az illeték megállapításához való jog elévülése nem következett be. Az elsőfokú ítélet az Art. adekvát rendelkezésére hivatkozással jogszerűen mutatta be a számítási módot, amihez képest az elévülés nem állt be, de - a felperes hivatkozásával ellentétben - az ingatlan eladása sem öt éven túl történt. Jogszerűen vizsgálta tehát a törvényi határidő eltelte után az adóhatóság a feltételek fennállását, és mivel tényszerűen megállapítható volt két jogcímen is annak hiánya, alappal kötelezte felperest a kétszeres illeték megfizetésére.

Rögzíti a Kúria, hogy az Itv. 26. § (1) bekezdés p) pontjában foglalt együttes feltételeknek öt évig fenn kell állniuk ahhoz, hogy az illetékmentesség megillessen a vagyonszerzőt. E feltételek, hogy a mezőgazdasági tevékenységet végző magánszemély a földet ez idő alatt nem idegeníti el, a használatát nem engedi át, és azt mezőgazdasági célra hasznosítja. A következetes bírói gyakorlat szerint a földhasználatnak ténylegesen saját használatnak kell lennie, annak átengedése a kedvezmény elvesztését jelenti (Kfv.I.35.335/2012/5., Kfv.I.35.625/2012/4.).

Az első fokú ítélet minden felvetett kereseti kérelemre megválaszolt, az abban foglalt jogi okfejtés helyes, ezért a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdés alapján az első fokú jogerős ítéletet hatályában fenntartotta.

A Kúria a peresztes felperest a Pp. 270. § (1) bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes felülvizsgálati perköltségének megfizetésére.

A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a peresztes felperes a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles megfizetni.

Budapest, 2014. április 3.

Dr. Hajnal Péter sk. tanácselnök, Dr. Mudráné dr. Láng Erzsébet sk. előadó bíró, Dr. Heinemann Csilla sk. bíró